

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Michaelis Ritii Neapolitani De regibus Francor[um] lib. III

Riccio, Michele

Basiliae, 1517

Michaelis ritii neapolitani, de regibus hierosolymorum, liber vnvs

[urn:nbn:de:bsz:31-270905](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270905)

alioqui nihil minus, q̄ ad arma natus, Gallorū uirtute facile pulsus est. Itaq; potentissimi duo Reges aliquādiu Regno Neapolis æquo iure potiti sunt, donec eorū culpa qui limites inter agros, qui cuiq; cederent, in confinio posuerunt, ingēs exarsit bellū, primoq; prælio a Gallis Hispani intra Baroli mœnia cōpulsī sunt, seq; arcū præsidio tuebant. Exinde Gallorū negligētia qui ueluti pacato iā regno per ociū potiebant, instauratis opib⁹ iterū belli fortunā tentant apud Ci doniolā, uictisq; Gallis Neapolim recipiūt, aliaq; mox oppida, quæ Neapolis exēplū sequuta, deditiōne fecerūt, p̄ter Caietā, quā Gallorū præsidio firmatā Hispani obsederūt.

LIBRI TERTII FINIS.

MICHAELIS RI-

TII NEAPOLITANI, DE REGIBVS HIEROSOLYMORVM, LIBER VNVS.

HIEROSOLYMIS in pristinum ueri Dei cultum receptis, Idibus Iulij, anno salutis Millesimo undecentesimo, Reges ibi nostri dogmatis ex ordine fuerunt hi. Gothfredus unus e ducibus eius expeditionis, quam susceperunt ad afferendam terram, quam uocant sanctam, Balduinus & Eustachius Bolonij fratres, Petrus Eremita

Hierosolymitani reges.

Gothfredus.

Eremita, qui plures suis euocauit auspicijs, Episcopus Aniciensis, uel ut ab alijs appellatur Podiensis Raimondus diuini comes Egidij, Philippiq; Frācorum Regis huius nominis primi frater Vgomagnus. Robertus item Flādria, Stephanusq; Carnutum comes, & Normandiæ dux, ipseq; Gothfredus, qui Hierosolymorum Rex omnium consensu declaratus abstinuit insignibus. nam neq; titulum regis usurpauit unquā, neq; diademate caput ornari passus est. haud enim putabat hominem qui bona fide Deum coleret, auro decere coronari, ubi dei caput sentibus est ornatum.

Balduin^o. A rebus humanis exempto Gothfredo, Balduinus excepit habenas regni, cui non ita multo post obita morte successit

Balduin^o de Burgo eiusdem nominis alter Balduinus de Burgo, superioris Balduini consobrinus, qui naturæ concessit, Innocentij secundi pontificatus anno secundo.

Fulco. Post eum Fulco comes Andegauensis rerum potitus est. Is dū festinat aduersus nostræ religionis hostes Edeffam Mesopotamiæ urbem oppugnantes, leporēq; citato cursu premit, equi lapsu præcipitatus occubuit. In patris locum sufficitur Balduinus eius nominis tertius, a primo tamen Hierosolymorum rege quintus. Is excedens e uita penes Almericum fratrem rerum summam reliquit, Alexandro tertio Pont. max.

Balduin^o tertius. Almerico patri successit Balduinus eo nomine quartus in ordine regū septimus, qui lepræ morbo correptus, & omni spe prolis abiecta, Balduinū Guilielmi Longæspatæ Marchionis mōtis ferrati, quem soror eius Sibylla pepererat instituit habere successorem. Balduinus itaque eius nominis quintus, a primo Hierosolymorum Rex octauus impubes

Almeric^o Balduin^o quartus. inijt

Balduin^o quintus. inijt

iniit principatum, cui se tutorom Beltrandus comes Tripo-
 litanus ex auunculi testamento gerere cū uellet, Guido Lus-
 gnanus pueri uitricus, & cui Sibylla, Balduini mater erat
 nupta, administrationē regni ui occupauit, ipse Balduinus
 octauo post auunculi mortem mēse diem clausit, in eius lo-
 cū Guido sufficitur, adnitente Sibylla coniuge Balduini ma-
 tre, cuius principatu, Saladinus Hierosolyma uix uno oppu-
 gnata mense redegit in potestatem suam, nostræ salutis an-
 no Millesimo centesimo octogesimo septimo, cum per an-
 nos undenonaginta fuisset in potestate regum nostri do-
 gmatism, in ipso captæ urbis tumultu Sibylla cum quatuor li-
 beris occubuit. Cōradus itaq; Marchio Ferratensis Hisabel
 lam Sibyllæ sororem, quæ regni ius ad se spectare prædica-
 bat Henfrado Toronio nuptam, ui compulit in eius matri-
 monium. seque Hierosolymorum regem uoluit appellari.
 Mox a duobus Sicarijs quos Saraceni uocant Arfacidas in
 foro trucidat⁹ est, uxorq; Hisabella Campaniæ comiti nu-
 psit Henrico, qui Tyri dominatum tenuit, ideoq; Hieroso-
 lymorum rex appellari respuit, quia Philippum Franciæ re-
 gem ex Asia redeuntem in Gallias subsequi constituerant,
 ut quicquid illicerat Gallorū. Guido Lusignanus a Sibyl-
 læ liberorumq; morte regnū sibi competere iudicabat, hac
 ratione, quod eius liberi Sibyllæ matri successissent. Ipse libe-
 ris, eoque nomine, quom regnum uellet asserere Ricardus
 Angliæ Rex, qui per id tempus in Asia CHRISTI nomen
 propagabat ultro cōditiones obtulit, ut Guido se pecunia
 iuuaret in stipendium religionis amplificandæ, regnumq;
 Cypri acciperet, quod ipse Ricardus in potestatem suam re-
 ductū præsidijs firmare erat, Ita tamē ut Guido Lusignanus
 k Cypri

Guido.

Cōradus

Reges
Cypri.

Cyprus ad Venetos; Cypri regno potitus, & eius posterum usque ad Iacobum Lascari signanum, quem nos etiam regem uidimus, eoque mortuo non ita multo post, quo iure, qua ue iniuria nescio, cessit in potestatem Venetorum.

Americus. Cypri regnum mortuo Guidone consecutus est Americus eius frater. is qui paulo post Hierosolymorum regno per uxorem potitus est. Hisabella namque Sibyllae soror ei tertio iam nupsit, unde Americo in principatum Hierosolymorum Tyricumque & Ptolemaidis, a quo renunciatione Guidonis excederat, aditus patuit. Cuique rem Christianam parum uigilanter administraret, nostri dogmatis in Asia principes Ioannem de Bregna Gallici generis equitem bellica uirtute clarissimum, regem Hierosolymorum declarant, accessitque anno Christianae salutis Millesimo Ducentesimo nono in regiam inducunt, Conradique montis Ferratensis & Hisabellae filiam eius, quae Sibyllae soror, & Alberici cognomento leprosi fuit, cui regnum competebat, uxorem duxit.

Ioannes de Bregna.

Austriae Dux. Honorij denique tertij Romani Pont. autoritate, cum plerique Christiani Principes in Asiam traiecissent, ut nostram rempublicam propagarent, & in his Andreas Ungariae rex Bela tertij filius, Austriaeque dux, & comes Niuernensis, oppugnarentque Damiatam, Soltanusque subsidium ferret obfessis, ipse Ioannes accensa tragula faciem perstrictus ustulatusque est, inducensque factis in Asia cum Machumethanis, in Italiam redijt, filiamque ex Iole coniuge iam defuncta susceptam Federico secundo collocauit imperatori Romanorum, cuius uxor paulo ante decesserat, Hierosolymorum cessis in dotem iuribus, indeque se recepit in Galliam, librarumque Parhisiensium

Parhisiensium sexaginta milia consequutus est, ex Legato Philippi regis, ædemq; diui Iacobi petijt ex uoto, alteramq; duxit uxorem, Berengariam regis Hispaniæ sororem Germanam, reuersus in Italiam, quom rem Christianam parū feliciter in Asia geri certior factus esset, ob ipsius Federici generis sui perfidiam, Bononiæ substitit, hexarchatumq; Rauiennæ Galliæq; togatæ parte quæ Romandiola dicitur indulgentia Gregorij noni adeptus est. inde euocatus ad urbis Romæ magistratum permissu Pont. audita morte Roberti Comitis Altisiodorensis imperatorisq; cui Balduinus frater successerat, Constantinopolim redijt, abactoque Balduino principum studijs imperator creatus est, his conditionibus, ut Marta Ioannis filia quam susceperat ex Berengaria secunda coniuge Balduino nuberet in spem successionis. A Bactaro deinde Græco magno opere uexatus est, eo, qui firmata præsijs Andrinopoli, titulum imperatoris usurpabat, donec extremum clausit diem, Balduinusq; successit ex pacto, nec ipse multo post, imperium, regnumque Hierosolymorum cum morte commutauit, Regesque Sicilia qui genus ab Iole ducebant uxore Federici, qui rerum potitus est etiam Sicilia, regesq; Cypri, quorum origo erat ab Hisabella, quæ uouissime nupserat Almerico Lusignano, cœperunt inter se de nudo regni Hierosolymorum titulo concertare, cum quisq; se regem Hierosolymorum appellaret & inscriberet.

LIBRI DE REGIBVS HIEROSOLYMORVM FINIS.